

ویژه نامه مجله ایرانی اخلاق و تاریخ پزشکی ایران، سال ۱۴۰۳ یازدهمین کنگره سالیانه اخلاق و پزشکی ایران و هشتمین کنگره اخلاق پرستاری ایران

سخنرانی

بازاندیشی شیوه‌های برای ارتقاء عملکرد حرفه‌ای در گروه‌های پزشکی

هما صادقی اول شهر^۱

چکیده

آموزش مؤثر پزشکی، مستلزم پرورش حرفه‌ای‌گرایی، استدلال اخلاقی، مهارت‌های ارتباطی و همدلی است. روش‌های سنتی، اغلب نمی‌توانند به اندازه‌ی کافی به این موضوع بپردازند؛ از این رو، به رویکردهای ساختارمندتر برای توسعه‌ی حرفه‌ای نیاز است. یادگیری مبتنی بر بازاندیشی، با تأکید بر خودتحلیلی و تفکر نقاد، راهبردی امیدوارکننده را ارائه می‌دهد. این مطالعه از نوع مروری است و برای جمع‌آوری اطلاعات، شواهد مرتبط با واژگان کلیدی آموزش، بازاندیشی، حرفه‌ای‌گرایی، رفتار حرفه‌ای و دانشجویان پزشکی، در فاصله‌ی زمانی ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۴، در پایگاه‌های اطلاعاتی Web of Science, PubMed, Scopus و Google Scholar جست‌وجو و در نهایت، هجده مقاله‌ی مرتبط انتخاب شدند. پس از بررسی مقالات از لحاظ نوع، تمرکز و پیامدهای مفهومی، رویکردهای مختلف به بازاندیشی در آموزش حرفه‌گرایی، تحلیل و طبقه‌بندی شدند. متون بررسی‌شده، با ترسیم رویکردی چندوجهی به بازاندیشی در آموزش پزشکی، بر اهمیت ادغام بازاندیشی در محیط یادگیری بالینی و برنامه‌ی درسی تأکید می‌کنند. به‌طور خلاصه، این رویکردها عبارتند از: بازاندیشی متنی، پیوند بازاندیشی‌ها به تجربیات بالینی خاص، استفاده از چهارچوب‌های ساختاریافته مانند چرخه‌ی گیبس برای هدایت بازاندیشی، بحث‌های تسهیل‌شده و بازخورد همتایان از طریق ایجاد محیط‌هایی برای یادگیری مشترک، نقد همتایان و راهنمایی و ادغام بازاندیشی در برنامه‌ی درسی، به‌نحوی که آن را به‌عنوان جنبه‌ای مداوم و ارزیابی‌شده از یادگیری تبدیل کند. یافته‌ها حاکی از آن است که رویکرد آموزشی مبتنی بر کاربرد عملی و یادگیری تجربی، با فرصت‌هایی برای تعامل با همسالان و بازاندیشی ساختاریافته و ادغام بازاندیشی در برنامه‌ی درسی، به بهبود درک دانشجویان از رفتار حرفه‌ای منجر می‌شود. بهبود مهارت‌های ارتباطی، استدلال اخلاقی، همدلی و خودآگاهی از نتایج پیش‌بینی‌شده است که در نهایت، به بهبود کیفیت مراقبت از بیمار و قوی‌تر شدن نیروی کار پزشکی منتج می‌شود. روش توصیف‌شده، برای یادگیری مبتنی بر بازاندیشی در آموزش پزشکی، راهبردی جامع برای توسعه‌ی رفتار حرفه‌ای ارائه می‌دهد. این رویکرد از گنجاندن فعال بازاندیشی در فعالیت‌های یادگیری بالینی، استفاده از چهارچوب‌های ساختاریافته و ارائه‌ی فرصت‌هایی برای پشتیبانی همتایان و استادان حمایت می‌کند. در آینده، برای ارزیابی دقیق تأثیر این راهکارهای ترکیبی بر رشد حرفه‌ای دانشجویان پزشکی، بررسی پیوندهای بین فعالیت‌های بازاندیشی خاص و پیشرفت‌های ملموس در مهارت‌ها و رفتارهای بالینی، به تحقیقات بیشتری نیاز است.

واژگان کلیدی: بازتاب، حرفه‌گرایی، دانشجویان پزشکی، رفتار حرفه‌ای.

تاریخ انتشار: ۱۴۰۳/۱۱/۱۴

۱. گروه مامایی و بهداشت باروری دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران.

نویسنده مسئول:

Email: sadeghi.ho.46@gmail.com

کنگره سالیانه
اخلاق پزشکی و پرستاری ایران

Iranian Journal of Medical Ethics and History of Medicine, 2025, Vol. 17, Supplement 11th Annual Iranian Congress of Medical Ethics and 8th Nursing Ethics Congress

Oral Presentation

Reflection in Medical Education: A Strategy for Enhancing Professional Development

Homa Sadeghi Avval Shahr*¹

Published: 02 February 2025

1. Department of Midwifery and Reproductive Health, Faculty of Nursing and Midwifery, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

**Corresponding Author*

Email: sadeghi.ho.46@gmail.com

Abstract

Effective medical education requires the cultivation of essential professional attributes, including ethical reasoning, communication skills, empathy, and professionalism. Traditional teaching methods often fall short in adequately developing these crucial aspects. Reflection-based learning, with its emphasis on self-analysis and critical thinking, presents a promising pedagogical approach to address these limitations. This review study examined the literature on reflection in medical education. A comprehensive search of the Web of Science, PubMed, Scopus, and Google Scholar databases was conducted using keywords such as "education," "reflection," "professionalism," "professional behavior," and "medical students" from 2010 to 2024. Eighteen relevant articles were selected and analyzed for their type, focus, and conceptual implications. Different approaches to integrating reflection into professionalism education were then categorized and analyzed. The reviewed literature highlights a multifaceted approach to incorporating reflection into medical education. Key strategies include contextual reflection, linking reflections to specific clinical experiences; utilizing structured frameworks such as the Gibbs Cycle to guide the reflective process; fostering peer-to-peer learning through discussions, peer feedback, and mentorship; and seamlessly integrating reflection as an ongoing and assessed component of the medical curriculum. Findings suggest that an educational approach emphasizing practical application, experiential learning, and structured reflection opportunities can significantly enhance students' understanding of professional behavior. This approach is anticipated to lead to improvements in communication skills, ethical reasoning, empathy, and self-awareness, ultimately contributing to better patient care and a stronger medical workforce. Reflection-based learning offers a valuable strategy for developing professional competence in medical education. This approach necessitates the active integration of reflection into clinical learning activities, utilizing structured frameworks, and providing ample opportunities for peer and faculty support. Future research should rigorously investigate the impact of specific reflective activities on tangible improvements in clinical skills and behaviors.

Keywords: Reflection, Professionalism, Medical education, Clinical skills, Student development.

